

Sygn. akt II K 841/14

1 Ds 636/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w R a c i b o r z u Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabella Świerczek

Protokolant: Sebastian Sroka

w obecności Prokuratora Macieja Stojalowskiego

po rozpoznaniu w dniach: 14.09.2015r., 26.10.2015r. i 27.01.2016r.

sprawy:

K. N. (N.)

s. R. i M.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 17 lutego 2012r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez założenie za pośrednictwem Urzędu Pocztowego (...), rachunku bankowego w Banku (...) S. A. w zamiarze by P. P. dokonał czynu zabronionego swoim zachowaniem ułatwił mu jego popełnienie przekazując mu kartę bankomatową i kod (...) wydany do karty bankomatowej – wydanych do rachunku bankowego, który to rachunek posłużył do odebrania w dniu 11 lipca 2013 roku pieniędzy w kwocie 425 zł. przekazanych przez R. U. (1) za dostarczoną mu przesyłkę, w której to zamiast oferowanego na portalu internetowym tytoniu znajdowała się bezwartościowa ziemia;

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

P. P.

s. J. i L.

ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 11 lipca 2013r. w R. woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził R. U. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 425 zł. w ten sposób, że oferując na portalu internetowym (...) do sprzedania tytoń mimo zawartej umowy i wpłacenia przez kupującego ustalonej kwoty, za dostarczoną przesyłkę przesłał mu w paczce bezwartościową ziemię;

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

1. uniewinnia oskarżonego K. N. od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa;

2. uznaje oskarżonego P. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 286 § 1 kk i za to na mocy art. 286 §1 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
3. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk, w brzmieniu kodeksu karnego przed wprowadzeniem zmian Ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku (Dz. U. z 20.03.2015r. poz. 396), warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności ustalając okres próby na 2 (dwa) lata;
4. na podstawie art. 72 § 2 kk, w brzmieniu kodeksu karnego przed wprowadzeniem zmian Ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku (Dz. U. z 20.03.2015r. poz. 396), zobowiązuje oskarżonego P. P. do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę kwoty 425 (czteryście dwadzieścia pięć) złotych na rzecz pokrzywdzonego R. U. (1) w terminie jednego miesiąca od daty uprawomocnienia się orzeczenia;
5. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty procesu przypadające od oskarżonego K. N. ponosi Skarb Państwa;
6. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk zasądza od oskarżonego P. P. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w postaci wydatków w wysokości 56,66 (pięćdziesiąt sześć 66/100) złotych i obciąża go opłatą w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych.

Sędzia:

Sygn. akt II K 841/14

UZASADNIENIE

W dniu 11 lipca 2013 roku pokrzywdzony R. U. (1) za pomocą portalu aukcyjnego (...) zakupił za kwotę 425 złotych, 5 kg tytoniu. Pokrzywdzony wybrał opcję zapłaty za towar w formie pobraniowej. Kiedy paczka dotarła do wymienionego, R. U. (1) zapłacił kurierowi kwotę 425 zł za przesyłkę – nie sprawdzając jej zawartości. Po otwarciu paczki, okazało się, że zamiast tytoniu otrzymał w przesyłce worki z ziemią. R. U. (1) próbował dodzwonić się do sprzedającego lecz bezskutecznie. Pokrzywdzony wysłał sprzedającemu wiadomość SMS, w której poinformował go, iż sprawę zgłosił na policji. W odpowiedzi otrzymał wiadomość SMS zawierającą wulgarne wyzwiska.

P. P. był właścicielem kont na portalu (...). Kupował je za pośrednictwem innych osób. Oferował on do sprzedaży tytoń bez znaków akcyzy, co było przedmiotem odrębnych postępowań toczących się wobec oskarżonego. P. P. prowadził swój proceder na szeroką skalę. Zlecał innym osobom odpłatnie pakowanie towaru – tytoniu, bądź zamiast tego ziemi, żużlu, kory, suchych lub mokrych liści, kamieni, adresowanie i wysyłkę paczek z fikcyjnymi danymi nadawcy przy czym adresy nadawcy wskazywał oskarżony, w zależności od tego gdzie była wysyłana dana paczka, a także pobieranie pieniędzy z wielu kont bankowych za pomocą kart bankomatowych, którymi dysponował. Paczki wysyłane były z urzędów pocztowych w Ż., P., J., K., C., R.. Pieniądze były wypacane w kwotach określonych przez oskarżonego, z jego zaleceniem, aby wybierać pieniądze w tych miastach z których wysyłano paczki. Dla oskarżonego pracowali m.in. R. M., a w winnych okresach nie objętych zarzutem, także E. P. (1), E. P. (2), R. G.. Oskarżony przekazał R. M. m. in kartę na nazwisko N. w celu wypłacenia dla niego pieniędzy z bankomatu.

Oskarżony K. N. nie utworzył konta w Banku (...) S.A., które wskazano na portalu (...) jako konto do przelania pieniędzy za zakupiony tytoń na aukcji, w której udział wziął pokrzywdzony R. U. (1). Podpisy o brzmieniu (...) na dokumentacji bankowej nie pochodzą od oskarżonego K. N..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań pokrzywdzonego R. U. (1) (k. 2 – 3, 382), zeznań świadków: R. M. (k. 202 – 203, 498 – 499, k. 307 z akt V K 61/15), E. P. (1) (k. 499), E. P. (2) (k. 499 – 500, k. 386 z akt V K 61/15), wyjaśnień K. N. (k. 381), protokołu oględzin (k. 8), odpowiedzi z portalu (...) (k. 34 – 39), dokumentacji z (...) S.A. (k. 44 – 48, 153 – 158), dokumentacji z banku (...) (k. 51 – 138, 143 – 146, 172), opinii grafologicznej (k. 366 – 377);

Oskarżony P. P. tak w postępowaniu przygotowawczym jak i w sądowym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania.

Oskarżony był już karany sędownie (karta karna k. 218, 352).

Sąd zważył co następuje:

Kompleksowa analiza materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy sądowej pozwala na uznanie oskarżonego P. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 286 §1 kk dokonanych na szkodę pokrzywdzonego wymienionego w akcie oskarżenia.

Do takiego wniosku skłoniły Sąd osobowe źródła dowodowe – głównie w postaci zeznań świadków R. M., E. P. (1) i E. P. (2), wyjaśnienia K. N. oraz odpowiednie dowody z dokumentów.

Postawa oskarżonego P. P., który konsekwentnie nie przyznawał się do winy i odmawiał składania wyjaśnień stanowi jego linię obrony, która ma na celu uniknięcie przez niego odpowiedzialności karnej za popełniony czyn zabroniony. Wnioski dowodowe oskarżonego P. P. zmierzały do przerzucenia odpowiedzialności na inne osoby.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków P. M., E. P. (1), i E. P. (2). Zeznania te są spójne, konsekwentne, szczegółowe, logiczne i wskazują na sprawstwo oskarżonego P. P..

Świadek R. M. w sposób szczegółowy i precyzyjny opisał sposób działania oskarżonego P. P. przy zlecaniu czynności polegających na pakowaniu i wysyłaniu różnych towarów. Świadek podkreślił, że były przypadki gdy oskarżony nakazał mu pakować ziemię, torf, liście lub korę drzewną jako tytoń oraz sam miał wymyślać fałszywe dane podmiotów wysyłających paczki do odbiorców. Świadek podał także, że kiedy sprawą zajmowały się organy ścigania – oskarżony groził mu i zastraszał. Świadek zeznał ponadto, że oskarżony P. P. nakazał mu się posługiwać kartą bankomatową koloru czerwonego wystawioną na nazwisko (...). Z konta, które obsługiwała w/w karta wymieniony wybierał pieniądze pochodzące ze sprzedaży dla oskarżonego i natychmiast mu je przekazywał. Świadek stwierdził, że nigdy nie miał kontaktu z osobą o nazwisku N..

Świadkowie E. P. (1) i E. P. (2) zgodnie potwierdzili, że pracowali dla oskarżonego P. P.. Rozpoznali go podczas czynności okazania i podkreślił, że pakowali dla niego tytoń i wysyłali go do klientów.

Zeznania pokrzywdzonego R. U. (2) także zasługują na aprobatę Sądu jako konsekwentne, spójne i logiczne.

Zeznania świadka M. S. i L. K. nie miały istotnego znaczenia w sprawie.

Na potrzeby niniejszego postępowania Sąd wykorzystał materiały ze sprawy przeciwko R. G., prowadzonej przez Prokuraturę Okręgową w G.pod sygn. akt V Ds. (...), w której Sąd Rejonowy w Ż.w dniu 26.08.2015r. sygn. akt II K (...) wydał wyrok skazujący R. G. na karę grzywny. Z przywołanych materiałów wynika, że oskarżony P. P. brał udział w procederze sprzedaży tytoniu bez polskich znaków akcyzy. Sam R. G. współpracował z oskarżonym w innym okresie nie obejmującym daty czynu oskarżonego w przedmiotowej sprawie tj. 11 lipca 2013 r.

Oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 286 §1 kk. Sąd uznał, iż wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego nie budzą wątpliwości. Przesądza o tym w głównej mierze zeznania świadków R. M., oraz E. P. (2), E. P. (1), a także zebrana w sprawie dokumentacja. Wszystkie wątki badane w sprawie prowadzą do osoby oskarżonego P. P., przed którym współpracujące z nim osoby czuły respekt i którymi on kierował, wydając im polecenia i sugestie w każdej nawet najdrobniejszej kwestii.

Oszustwo (art. 286 §1 kk) może być popełnione jedynie umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym, obejmującym cel i sposób działania. Przestępstwo oszustwa jest przestępstwem materialnym, znamionem skutkiem w postaci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Niekorzystne rozporządzenie mieniem oznacza pogorszenie sytuacji majątkowej rozporządzającego i jest szersze od pojęcia szkoda i strata. Do znamion przestępstwa

należy działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzenie w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Pod pojęciem korzyści majątkowej należy rozumieć wszelki pożytek i zysk majątkowy, jaki sprawca odniósł lub zamierzał odnieść z przestępstwa. Osiągnięcie korzyści może polegać zarówno na zwiększeniu aktywów majątku sprawcy, jak i zmniejszenie jego pasywów. Korzyścią majątkową jest korzyść, jaką sprawca osiągnął lub zamierzał osiągnąć dla siebie samego, jak i dla innej osoby fizycznej czy prawnej. Wprowadzenie w błąd oznacza każde zachowanie prowadzące do wywołania u pokrzywdzonego błędu. Możliwe są tu wszelkie środki i metody, które doprowadzą do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem, a rzeczywistym stanem rzeczy. Wprowadzenie w błąd może zostać osiągnięte przez przemilczenie, zaniechanie poinformowania o faktycznym, prawdziwym stanie rzeczy. Przepis art. 286 §1 kk nie wymaga ustalenia podejmowania przez sprawców szczególnych, spektakularnych czynności. Wystarczające jest bowiem ustalenie jakiegokolwiek działania, które może spowodować błędne wyobrażenie o rzeczywistości u osoby rozporządzającej mieniem (post. SN z dn. 26.06.2003r. V KK 324/02). Przy ustalaniu zamiaru oszustwa należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności, na podstawie których można wyprowadzić wniosek dotyczący realności wypełnienia obietnic złożonych kontrahentowi. Oskarżonemu przypisano działanie umyślne z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym.

W ocenie Sądu karą adekwatną, spełniającą swoje funkcje wobec P. P. będzie wymierzona na podstawie art. 286 § 1 kk kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie przepisów art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt. 1 kk w brzmieniu kodeksu karnego przed wprowadzeniem zmian Ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku (Dz. U. z 20.03.2015r. poz. 396) - względniejszych dla sprawcy - zostało warunkowo zawieszona na okres próby 3 lat.

Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego, który jest znaczny oraz prewencję generalną poprzez kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa.

Biorąc pod uwagę dotychczasowy sposób życia oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste - Sąd uznał, że orzeczona w stosunku do P. P. kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania spełni swój cel zarówno w aspekcie prewencji indywidualnej jak i generalnej. Resocjalizacja oskarżonego poza murami zakładu karnego może zostać osiągnięta i sprawi, że oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i unikał konfliktu z prawem. Kara orzeczona wobec oskarżonego będzie też kształtować w społeczeństwie świadomość prawną i ugruntuje przekonanie o nieuchronności kary dla sprawców tego typu przestępstw. Niemniej oskarżony musi mieć świadomość, że w okresie próby musi bezwzględnie przestrzegać porządku prawnego, a popełnienie kolejnego przestępstwa może skutkować zarządzeniem wykonania kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 72 § 2 kk, w brzmieniu kodeksu karnego przed wprowadzeniem zmian Ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku (Dz. U. z 20.03.2015r. poz. 396), Sąd zobowiązał oskarżonego P. P. do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę kwoty 425 złotych na rzecz pokrzywdzonego R. U. (1) w terminie jednego miesiąca od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

Na podstawie art. 627 kpk w zw z art. 633 kpk Sąd zasądził od oskarżonego P. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty i obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 56,66 złotych.

Sędzia

Sygn. akt II K 841/14

UZASADNIENIE

K. N. został oskarżony o to, że w dniu 17 lutego 2012r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez założenie za pośrednictwem Urzędu Pocztowego (...), rachunku bankowego w Banku (...) S. A. w zamiarze by P. P. dokonał czynu zabronionego swoim zachowaniem ułatwił mu jego popełnienie przekazując mu kartę bankomatową i kod (...) wydany do karty bankomatowej – wydanych do rachunku bankowego, który to rachunek posłużył do odebrania w dniu 11 lipca 2013 roku pieniędzy w kwocie 425 zł. przekazanych przez R. U. (1) za dostarczoną mu

przesyłkę, w której to zamiast oferowanego na portalu internetowym tytoniu znajdowała się bezwartościowa ziemia, tj. popełnienia czynu zabronionego z art. 18 §3 kk w zw z art. 286 §1 kk.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 lipca 2013 roku pokrzywdzony R. U. (1) za pomocą portalu aukcyjnego (...) zakupił za kwotę 425 złotych, 5 kg tytoniu. Pokrzywdzony wybrał opcję zapłaty za towar w formie pobraniowej. Kiedy paczka dotarła do wymienionego, R. U. (1) zapłacił kurierowi kwotę 425 zł za przesyłkę – nie sprawdzając jej zawartości. Po otwarciu paczki, okazało się, że zamiast tytoniu otrzymał w przesyłce worki z ziemią. R. U. (1) próbował dodzwonić się do sprzedającego lecz bezskutecznie. Pokrzywdzony wysłał sprzedającemu wiadomość SMS, w której poinformował go, iż sprawę zgłosił na policji. W odpowiedzi otrzymał wiadomość SMS zawierającą wulgarne wyzwiska.

P. P. był właścicielem kont na portalu (...). Kupował je za pośrednictwem innych osób. Oferował on do sprzedaży tytoń bez znaków akcyzy, co było przedmiotem odrębnych postępowań toczących się wobec oskarżonego. P. P. prowadził swój proceder na szeroką skalę. Zlecał innym osobom odpłatnie pakowanie towaru – tytoniu, bądź zamiast tego ziemi, żużlu, kory, suchych lub mokrych liści, kamieni, adresowanie i wysyłkę paczek z fikcyjnymi danymi nadawcy przy czym adresy nadawcy wskazywał oskarżony, w zależności od tego gdzie była wysyłana dana paczka, a także pobieranie pieniędzy z wielu kont bankowych za pomocą kart bankomatowych, którymi dysponował. Paczki wysyłane były z urzędów pocztowych w Ż., P., J., K., C., R.. Pieniądze były wypacane w kwotach określonych przez oskarżonego, z jego zaleceniem, aby wybierać pieniądze w tych miastach z których wysyłano paczki. Dla P. P. pracowali m.in. R. M., a w winnych okresach nie objętych zarzutem, także E. P. (1), E. P. (2), R. G.. Oskarżony P. P. przekazał R. M. m. in kartę na nazwisko N. w celu wypłacenia dla niego pieniędzy z bankomatu.

Oskarżony K. N. nie utworzył konta w Banku (...) S.A., które wskazano na portalu (...) jako konto do przelania pieniędzy za zakupiony tytoń na aukcji, w której udział wziął pokrzywdzony R. U. (1). Podpisy o brzmieniu (...) na dokumentacji bankowej nie pochodzą od oskarżonego K. N..

W sprawie K. N. dotyczącej podrobienia pisma, Prokuratura Okręgowa w G. postanowieniem z dnia 19.06.2015r sygn. akt V Ds.(...) umorzyła postępowanie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań pokrzywdzonego R. U. (k. 2 – 3, 382), zeznań świadków: wyjaśnień oskarżonego K. N. (k. 381), R. M. (k. 202 – 203, 498 – 499, k. 307 z akt V K 61/15), E. P. (1) (k. 499), E. P. (2) (k. 499 – 500, k. 386 z akt V K 61/15), protokołu oględzin (k. 8), odpowiedzi z portalu (...) (k. 34 – 39), dokumentacji z (...) S.A. (k. 44 – 48, 153 - 158), dokumentacji z banku (...) (k. 51 – 138, 143 – 146, 172), opinii grafologicznej (k.366 – 377);

Oskarżony K. N. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony wyjaśnił, że nie tworzył konta w Banku (...) S.A. Oskarżony stwierdził, że nazwisko panińskie jego matki ujawnione w dokumentach bankowych nie jest prawidłowe. Ponadto oskarżony dodał, że sprawa o sygn. akt IV K (...) prowadzona przez Sąd Rejonowy dla W. Ż. w W. dotyczyła rzekomego utworzenia przez niego konta w w/w banku i zakończyła się umorzeniem postępowania.

Oskarżony nie był karany sędownie.

(wyjaśnienia oskarżonego (k. 381), karta karna (k. 348))

Sąd zważył , co następuje :

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w żaden sposób nie potwierdza, aby oskarżony K. N. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu. Brak realizacji znamion strony podmiotowej występku wyklucza możliwość przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa pomocnictwa do oszustwa.

Sąd w swym rozstrzygnięciu oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego K. N., zeznaniach świadków przesłuchanych w sprawie a nadto dowodów z dokumentów.

Wersja podana przez oskarżonego jest zasadniczo zbieżna z relacjami przesłuchanych w sprawie świadków. Sąd dokonując analizy całości materiału dowodowego uznał, że brak jest jednoznacznych dowodów, których wartość i wiarygodność nie budziłaby żadnych wątpliwości i wskazywała jednoznacznie na oskarżonego K. N. jako sprawcę wyżej opisanego przestępstwa.

Z zeznań świadków nie wynika aby oskarżony K. N. zakładał konto w Banku (...) S.A. lub był jego posiadaczem i dysponentem. Faktu tego nie potwierdza także inny, nieosobowy materiał dowodowy.

Świadek R. M. zeznał, że oskarżony P. P. nakazał mu się posługiwać kartą bankomatową koloru czerwonego wystawioną na nazwisko (...). Z konta, które obsługiwała w/w karta wymieniony wypłacał pieniądze pochodzące ze sprzedaży i przekazywał je P. P.. Świadek stwierdził, że nigdy nie miał kontaktu z osobą o nazwisku N..

Pozostali przesłuchani w sprawie świadkowie nie kojarzyli osoby o nazwisku (...).

Na etapie postępowania przygotowawczego wykorzystano potwierdzoną za zgodność z oryginałem kserokopię opinii biegłego sądowego specjalisty do badania pisma ręcznego A. W., sporządzoną na potrzeby postępowania przygotowawczego prowadzonego przez prokuratora Prokuratury Okręgowej w G. w sprawie V Ds.(...) Biegły wskazał, że w trakcie analizy komputerowej pisma K. N. zgodność jego grafotypu z dowodowym podpisem kształtuje się w granicach 80%, jednak nie wyjaśniając niczego ponadto. Należy jednak podkreślić, iż w aktach niniejszej sprawy brak było jakichkolwiek wzorów pisma pobranych od K. N..

Sąd oparł się na opinii biegłego sporządzonej na potrzeby postępowania prowadzonego pod sygnaturą IV K (...) przez Sąd Rejonowy dla W. Ż. w W.. Dopuszczono w tej sprawie dowód z opinii biegłego grafologa na okoliczność czy autorem podpisu (...) w dokumentach bankowych Banku (...) – jest oskarżony K. N.. Biegły do spraw pisma ręcznego – D. J. we wnioskach opinii stwierdził, iż przeprowadzone badania porównawcze kwestionowanego zapisu w funkcji podpisu – wykazały taki poziom rozbieżności cech graficznych w porównywanych zapisach, który nie daje podstawy do uznania K. N. za jego wykonawcę.

Ta opinia grafologiczna jest jednoznaczna, pełna, jasna i nie budzi wątpliwości, została przeprowadzona na materiale porównawczym w postaci oryginalnych zapisów przedstawionych jako wzory pisma ręcznego K. N. znajdujących się na kartach akt w sprawie IV K (...). Jej wnioski w pełni zasługują na aprobatę Sądu z uwagi na to, iż oryginalne zapisy pozwalają na precyzyjne i wyczerpujące przeprowadzenie badań.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym oraz wobec przedstawionej wyżej oceny materiału dowodowego, Sąd uznał, że nie można oskarżonemu K. N. przypisać przestępstwa art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk.

Przepis art. 18 § 3 kk reguluje formę zjawiskową przestępstwa - pomocnictwo. Pomocnictwo polega na ułatwianiu innej osobie popełnienie czynu zabronionego. Ustawa wskazuje na typowe formy pomocnictwa, jakimi są: dostarczenie narzędzia, środka przewozu, a także udzielenie rady lub informacji. Użyty w ustawie zwrot "w szczególności" wskazuje, że w grę mogą wchodzić również inne formy pomocnictwa. Chodzi zatem o takie zachowania, które - obiektywnie rzecz biorąc - ułatwiają popełnienie czynu zabronionego, o czym przesądza określenie ustawowe "ułatwia" (art. 18 § 3 kk). Użyty przez ustawę zwrot "w zamiarze" oznacza, że pomocnictwa można dopuścić się zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Ustawodawca przesądził także możliwość pomocnictwa przez zaniechanie, wymagając jednak, aby polegało ono na niedopełnieniu szczególnego obowiązku prawnego.

Ustalenia w sprawie w żaden sposób nie mogą przesądzać o sprawstwie oskarżonego, K. N., któremu zarzucono wyżej opisane przestępstwo, dlatego Sąd uniewinnił oskarżonego.

Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty procesu wobec oskarżonego K. N. ponosi Skarb Państwa.

Sędzia